

Kun. Pranciškus Jūras,

Lawrence, Mass., lietuvių parapijos klebonas, vienas žymiųjų Amerikos lietuvių veikėjų, vadų, publicistų, didelis Moterų Sąjungos rėmėjas ir nuolatinis "Moterų Dirvos" bendradarbis.

Negalima sakyti, kad visų blogybių yra vien socialinių skriaudų ir neteisybių priežastis. Kam Dievo buvimas tik liaudies fantazija, Kristaus Įsikūnijimas tik pasaka, o religijos ir dorovės įstatymai tik varžtai, tam ir socialinis teisingumas neegzistuoja. Pagarba kito teisėms, teisingumas, savitarpio meilė ir skaistumas išbraukiami iš kasdieninio gyvenimo kartu su Dievo vardu.

Žmogaus siela savo prigimtyje yra krikščioniška. Bet jeigu neprižiūrimą sielos lauką Dievo karalijos priešas užsėja komunizmo ar socializmo, materializmo, liberalizmo ar neomaltuzianizmo pasėliu, kokių gi galima laukti žmogaus gyvenimo vaisių?

Mūsų Šv. Tėvas, krikščioniškos moterystės enciklikoje, sako: "Tėvas, kad būtų tikrai tėvu, motina, kad tikrai būtų motina, kurių dievobaiminga meilė ir pastovus rūpestingumas duotų vaikams galimybės tėvo namuose, net skurdo sąlygose, šioje ašarų pakalnėje, rasti šiek tiek panašumo į rojų, kur žmonių giminės Kurėjas buvo patalpinęs pirmuosius žmones... Tokiu tai būdu jie iš savo vaikų padarys tobulus žmones ir išbaigtus krikščionis". "Negalima neigti, kad tvirtas laimingos moterystės pagrindas ir nelaimingos moterystės sugriuvimas jau rengiami jaunuolių sielose nuo kūdikystės ir jaunystės dienų". Jauna mergaitė lankydama mokyklą jau ir savo šventovėje darbuojasi: skalbia, prosija, gelbsti mamytei gaminti valgius, prižiūri kambarių švarą ir eina motinos direkcijoje auklėtojos pareigas. Jei neturi namuose jaunesnių brolių bei seserų, ji susitinka mokykloje ir gatvėje su vienmetėmis ir jaunesnėmis mergaitėmis, į kurias daro labai daug įtakos. O ką bekalbėti apie suaugusią mergelę namų židiny, sueigose, dirbtuvėje ir pasilinksminimų vietose. Dar neturi motinos privalumų, o jau eina žemės angelo pareigas. Jos kalba, elgsena, nuoširdumas darbe atvaizduoja visą jos charakterį. Ji arba šviečia kaip saulutė ir žydi kaip gėlė, arba gaubia nakties tamsuma ir sėja papiktinimus.

Kuomi matomoji saulutė medžiaginiam pasauliui, tuomi Saulė Teisybės žmogaus

Marijona Jokubaitė,

viena žymiųjų Sąjungos narių, organizatorė, kalbėtoja, buv. Centro pirm., ilgametė Conn. val. direktorė, apskrities rašt. ir nuolatinė "Moterų Dirvos" bendradarbė. Už pasidarbavimą Sąjungai 9-me seime pakelta į Garbės nares.

dvasiniam pasauliui. Augmenėliai reikalauja maisto, oro, šviesos ir aukos. Tie žemėje daiktai tegali šviesti ir degdami kaitinti, kurie sugeria ir užlaiko saulės spindulius. Kurie daiktai saulės spindulių negauna arba negali apzorbuoti, pavyzdin akmuo, jis nedega ir nešviečia. Oras pasitarnauja saulės spindulių perdavimui. Panašiai yra ir žmogaus gyvenime. Saulė Teisybės šviečia tarpininkaujant žmonėms, ypač motinoms. Kurie negauna Kristaus mokslo šviesos ir Jo dieviškosios meilės šilimos, tie negali šviesti dieviškomis idėjomis. Jei žmoguje neatspindi Viešpaties paveikslas ir panašumas, tada aišku jis yra be charakterio vergas...

Jaunuolė ne laikrodis spiruokle varomas, bet protu, išmintimi ir liuosa valia apdovanota Dievo tvarinė. Be savų pastangų, savitvardos, kitais žodžiais tariant, be meilės ir aukos, jaunuolė neįgyja spinduliuojančio charakterio. Kultūros ir civilizacijos pažanga, gyvenimo skurdas ir prabanga nepakeičia žmogaus prigimties. Meilė, laisvė, pasilinksminimai, turtas ir garbė visais amžiais viliojo ir vilios jaunuolę į gyvenimo malonumų glėbį. Blogos socialės sąlygos, išorinės pagundos, "kūno pageidimas, akių pageidimas ir gyvenimo puikybė" trukdo motinoms auklėjimo darbą religiniam, tautiniam, doroviniam ir kultūriniam gyvenimui. Net geriausiai pasirengusioms auklėjimo darbui reikalinga visokeriopa pagelba vyro, klebono, mokytojų ir kt.

"Kiekviena karalystė, kuri pati su savimi nesutinka, bus sunaikinta, ir kiekvienas miestas ar namai, kurie patys su savim nesutinka, neišliks." (Mat. 12, 25).

Pirmaisiais amžiais "tikinčiųjų daugybė buvo vienos širdies ir vienos sielos,"